

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

Настала осінь.
Ось уже й кле-
ни на узліссі одягли
золоті сорочки. Ведмедик
Пухнастик знав, що незабаром
він, мама й сестричка Ласунка
заберуться в новий теплий барліг
і заснуть на цілу довгу зиму.

A large, stylized, flame-like shape with a face, containing text. The shape is multi-colored with a gradient from yellow and orange in the center to green and blue at the edges. It has two large, blue eyes with long, dark eyelashes. The background behind the shape consists of horizontal bands of color: blue, yellow, purple, pink, orange, and green.

І такий смуток огортав Пухнастика...
Одного дня він забрів до майстерні
свого дідуся, старого ведмедя
Буркотуна. Той саме стругав
якісь довгі дощечки, і пахучі
закручені стружки летіли додолю.

У ведмежати загорілись оченята:

— Дідусю, а що ти стругаєш?

— Лижі для зайців.

— Лижі? — здивувалося ведмежа. —
Для чого вони їм?

— Щоб вовки не наздогнали.

— Дідусю, зроби й мені такі!

— Навіщо вони тобі, малий? Ти ж взим-
ку спатимеш.

Пухнастик похнюпився, вийшов з май-
стерні й подався шукати маму і сестричку.

З кожним днем відчувалося набли-
ження зими. З дерев попадало листя.
Сосни та ялини, хоч і не скинули свого
зеленого вбрання, чомусь посмутніли, раз
у раз поскрипуючи від холодного осін-
нього вітру.

— Завтра вирушаємо до барлогу, —
якось вранці повідомила мама. — Іди, Пух-
настику, попрощайся з лісом.

